

**Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**

Bakalářská práce

NAUČ SE MLČET
SOUBOR KRESEB K LITERÁRNÍMU DÍLU

Magdalena Nordlinder

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Ilustrace a grafika

Bakalářská práce

NAUČ SE MLČET
soubor kreseb k literárnímu dílu

Magdalena Nordlinder

Vedoucí práce: doc.akad.mal.Mikoláš Axmann
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Duben 2016

.....

podpis autora

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	5
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	7
3 CÍL PRÁCE.....	8
4 PROCES PŘÍPRAVY.....	9
5 PROCES TVORBY.....	10
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	12
7 POPIS DÍLA.....	13
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	14
9 SILNÉ STRÁNKY.....	15
10 SLABÉ STRÁNKY.....	16
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	17
A) Knižní a periodická literatura.....	17
B) Internetové zdroje.....	17
12 RESUMÉ	18
13 SEZNAM PŘÍLOH	19

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

Chci, aby má tvorba lidi přiměla se alespoň na okamžik odpoutat od reálného života a oddat se snění. Je pro mne důležité jim nabídnout možnost takového krátkého úniku do světa snů, ať už těch s trochou snahy splnitelných nebo těch, které se zcela jistě nikdy nesplní.

Výtvarným uměním jsem se zabývala již před nástupem na FDULS, ve Švédsku jsem po krátkém intermezzu na studiích francouzštiny a pedagogiky absolvovala dvě umělecké školy, které svým charakterem zhruba odpovídají českým vyšším odborným školám.

V prvním ročníku studia jsem v rámci semestrální práce vytvořila kresby na téma člověk v pohybu. Nejprve jsem si položila otázku: kdy je člověk nejvíce v pohybu? Odpověď, se kterou jsem byla spokojena, zněla: když cestuje. Osobně mi byla tato tematika blízká, protože vzhledem ke svým švédsko-slovenským kořenům jsem byla odmala zvyklá cestovat na velké vzdálenosti. Téma jsem zúžila na zachycení atmosféry letišť, která v sobě skrývá protiklad cestování na velké vzdálenosti a zároveň dlouhé doby strávené na jednom místě – letadlem se obvykle cestuje na řádově delší vzdálenosti a mnohem vyšší rychlostí než při cestování autobusem či vlakem, na druhou stranu při čekání na vlak nebo na autobus není člověk nucen se k odjezdu dostavit často až s několikahodinovým předstihem. Lidé jsou tedy nuceni trávit dlouhé čekací doby na letištích, vzhledem k omezenému váhovému limitu s sebou často nemají nic ke čtení, a tak mohou jen čekat a snít své sny a představy o tom, co je čeká v cíli jejich cesty. Soubor *Lidé na letišti* jsem vytvořila tuší v černobílém provedení. Zaměření na figurální tematiku bylo novým prvkem v mé tvorbě, dříve jsem se na figury či živé bytosti obecně zaměřovala spíše výjimečně.

Jiným z úkolů prvního ročníku byla výroba razítek. K mým oblíbeným námětům patřila příroda a zejména stromy, které jsem zachytila na mnoha svých pracích před nástupem na Fakultu designu a umění Ladislava Sutnara. Stromy v mých očích připomínají koloběh života, stále se mění jako my. Pro tento úkol jsem se proto rozhodla zhotovit razítka zachycující různé rostliny. Z kartonu jsem připravila rozličné formy, které jsem následně zjednodušila do abstraktních forem. Ve své bakalářské práci užívám podobný postup – snažím se zjednodušeně zachytit něco, co se ruční prací ve své podstatě zachytit nedá.

V druhém ročníku bylo zadané téma vytvořit ilustrace k libovolné knize. Vybrala jsem si knihu Michaela Endeho *Momo a zloději času*. Kniha pojednává o času, kterého mají lidé v dnešní společnosti stále méně, a o mezilidských vztazích, které tímto (často ovšem jen domnělým) nedostatkem času trpí. Pro tyto ilustrace – jednalo se o naivní kresby na rýžovém papíře – jsem užila techniku barevné monotypie a koláže. Hotová díla jsem představila na výstavě v pražské kavárně Alibi.

Ještě více jsem se k abstrakci posunula v letním semestru druhého ročníku, kdy zadání znělo připravit divadelní představení s loutkami zhotovenými výlučně z papíru. Sestavila jsem relativně jednoduchý příběh o papíru, který se chtěl naučit plavat. Chtěla jsem nabídnout alternativu k tradiční loutkohře a vyzkoušet hranice divadla. Samotný námět pak opět pojednával o tematice snu a tvrdé usilovné práci, která nakonec navzdory všem předpokladům vede k jeho splnění.

V prvním semestru třetího ročníku byla zadáním semestrálního úkolu autorská kniha. Také v tomto případě jsem vytvořila velice abstraktní příběh o v reálném životě jen těžko představitelném přátelství vlka Bílého tesáka a velryby Moby Dicka, volně inspirované známými díly Jacka Londona a Hermana Melvillea. Fixou kreslené ilustrace doplněné textem umožňují čtenáři sledovat samotný příběh a zároveň si klást otázky o podobě, smyslu, nástrahách i perspektivách opravdového přátelství.

Do stejného časového období spadá také má první oficiální zakázka, kdy jsem byla redaktorkou nakladatelství Garamond oslovena s nabídkou vytvoření sady ilustrací pro plánované vydání nového překladu staroislandských ság. Kniha vyšla před krátce před Vánoci roku 2015, podrobnější údaje lze dohledat v přiloženém Seznamu použitých zdrojů.

Obecně lze tedy konstatovat, že má tvorba chce zkoušet hranice ilustrace a nabídnout alternativu, která klade důraz nikoli na realistické zachycení světa kolem nás, nýbrž na naše – mé i pozorovatelovy – sny a představy. Inspiraci se snažím čerpat ze všech možných zdrojů, nejčastěji, nikoli však výlučně, z ilustrovaných knih pro děti, aniž bych však vědomě přilnula pouze k jednomu konkrétnímu umělci či stylu.

2. Téma a důvod jeho volby

Tématem, které jsem si zvolila, byla ilustrace k literárnímu dílu. Lákalo mě vyzkoušet opět něco nového, zkusit najít míru, do které ještě lze vytvářet abstraktní motivy, aniž by se současně staly příliš jednoduchými. Od začátku jsem věděla, že se chci nějakým způsobem pokusit zachytit ticho. Ticho je v dnešní společnosti stále méně, podobně jako času, kterým jsem se zabývala v rámci jedné z dřívějších semestrálních prací (viz výše). Dnešní člověk, zejména žije-li ve městě, musí být neustále ve střehu, být připraven alespoň podvědomě reagovat na otázky a podněty linoucí se ze všech stran – mám na mysli billboardy, rozhlasovou, televizní a internetovou reklamu, vyvolávání kamelotů, vyzvánění mobilního telefonu, otázky kolemjdoucích, hlášení ve vozech MHD atd. atd.

Ticho se tak postupně ze života moderního člověka vytrácí, přitom se jedná o jednu z nejjednodušších a nejlevnějších, ale zároveň nejefektivnějších metod, jak dosáhnout vnitřního uklidnění, tolik potřebného v každodenním shonu, kterému jsme vystaveni. Zároveň však ticho může působit i nejistotu, strach a nezřídka i bolest – ticho způsobené tím, že nás někdo, na kom nám záleží či koho přímo milujeme, ignoruje.

Stejně tak mi bylo od začátku jasné, že bude vhodnější použít literární dílo vytvořené opravdovým spisovatelem a nepokoušet se o vlastní text, kde jsem si vědoma vlastních objektivních nedostatků. Za literární dílo, pro které ilustrace vytvořím, jsem proto zvolila báseň *Nauč se mlčet* švédské spisovatelky Karin Boye (1900-1941). Báseň vyšla v její sbírce *Skryté země* v roce 1924. Tato autorka, jejíž tvorba patří do kánonu švédské literární tvorby 20. století, prožila pohnutý život zakončený sebevraždou předávkováním prášky na spaní. Vzhledem ke své sexuální orientaci byla určitým způsobem nucena prožít svůj život v tichu, neboť o svých nejnítěrnějších pocitech se musela vyjadřovat velice opatrně – třebaže má dnes Švédsko v tomto ohledu ve světě pověst velice liberální země, za života Karin Boye byla homosexualita klasifikována švédskými zákony jako zločin se všemi důsledky z toho vyplývajícími.

Není účelem tohoto textu seznamovat čtenáře podrobně s životními osudy Karin Boye, zájemce bych proto ráda odkázala na informace uvedené v doslovecích dvou českých vydání jejího románu *Kallocain* a také v přehledné syntéze pracovníků Filozofické fakulty Univerzity Karlovy věnující se vývoji skandinávských literatur přibližně od roku 1870 do současnosti – bibliografické údaje lze dohledat v přiloženém Seznamu použitých zdrojů. 7

3. Cíl práce

Zachytit kresbou pocity z ticha a pocity, které člověku vytanou na mysli při četbě básně *Nauč se mlčet*. Mým záměrem je pokusit se s využitím rozličných barev a vzorů zprostředkovat publiku pocity, jaké mám z ticha a této básně já osobně. Tyto dojmy se jistě vzhledem k časovému a sociálnímu odstupu mezi mnou a samotnou autorkou v mnohém liší od toho, jaké pocity měla a chtěla v čtenáři vyvolat Karin Boye, věřím však, že přesto se v mnohém také shodují.

Pozorovatel nicméně nemá být mými osobními představami vázán, užití barvy a vzory (případně v knižní části práce ještě v kombinaci s textem) mají představovat jen jakési vodítko, mají být podnětem, který ho upozorní na skutečnost, že ticho, byť z čistě objektivního hlediska – vyjádřitelným např. počtem decibelů – stále stejné, ve skutečnosti může mít a má různé významy a vzbuzuje rozdílné pocity a asociace. Červená barva má např. vyjadřovat ignorující, varovné až výhrůžné mlčení, zatímco žlutou barvu vnímám jako uklidňující, vytoužené ticho. Černá vyjadřuje ticho uctivé, zármuteční a bázlivé, jaké pociťujeme např. v kostele či na hřbitově, a naopak bílá vyjadřuje ticho prázdné, těžko uchopitelné, u kterého není jasné, co od něj vlastně máme očekávat. Pochopitelně se tyto pocity často mohou mísit a propojovat, stejně jako se kombinují a doplňují barvy na mých kresbách.

4. Proces přípravy

Základem práce bylo nejprve zvolit vhodný text. Od začátku jsem věděla, že chci použít některý z textů Karin Boye, která pro mě vždy byla velkou inspirací. Z jejích básní jsem se nakonec rozhodla pro báseň *Nauč se mlčet* (v originále *Lär dig tiga*). Ústředním motivem básně je myšlenka, že ticho může vzniknout i v nás samotných, pokud se do něj zcela ponoříme.

Po výběru básně jsem nechala vyhotovit překlad do češtiny. Obecně vzato je do češtiny přeloženo jen velice málo ukázek švédské poezie, i když, jak jsem již uvedla, autorčin antiutopistický román *Kallocain* v češtině vyšel dokonce dvakrát. Báseň je sice k dispozici v překladu anglickém, dokonce ve dvou verzích, nicméně pro lepší srozumitelnost jsem chtěla, aby pozorovatel měl text k dispozici v češtině.

Po vyhotovení překladu jsem stála před otázkou, jakou techniku zvolit. Experimentovala jsem s různými možnostmi. První zvažovanou variantou bylo vybrat jednotlivá konkrétní slova z textu básně, přičemž jako základ jsem vzala „válečné“ výrazy jako štít, hrad a ocel. První návrhy jsem zhotovila tuší, perem a následně též laverací na velký formát. Ukázalo se však, že přílišná realističnost má za následek potlačení pocitů, jejichž vyjádření a zároveň vyvolání na straně pozorovatele mělo být primárním účelem ilustrací. Poté jsem zvažovala collografii, ale po konzultaci s vedoucím práce jsem ji zavrhla, neboť vedoucí práce se domníval, že tato technika není vhodná pro vyjádření pocitů, které jsem chtěla zprostředkovat.

Technikou, pro kterou jsem se po konzultacích s vedoucím práce rozhodla, tak nakonec je sítotisk, kresba a malá autorská kniha.

5. Proces tvorby

Když jsem měla návrhy definitivně vybrané, řešila jsem otázku, jaký vybrat papír. Po konzultaci s vedoucím práce jsem se rozhodla pro bílý dvouseťdvacetigramový papír Fabriano, vhodný pro tisk i pro kresbu. Pro ilustrace jsem zvolila stranu, kde papír má strukturu, neboť druhá strana je velmi hladká a ne příliš vhodná pro techniku, kterou jsem použila, totiž suchý pastel, se kterým jsem získala první zkušenosti při práci na doprovodném materiálu k příběhu o přátelství Bílého tesáka a Moby Dicka. Suchým pastelem jsem vytvořila první verzi, s tahy těsně vedle sebe, a potom jsem barvu po papíru důkladně roztírala holou rukou. Tento přímý fyzický kontakt s vytvářenou ilustrací mi umožnil hlouběji prožít pocit, který jsem chtěla ilustrací vyjádřit. Vzhledem k omezeným prostorovým možnostem jsem ilustrace tvořila na papír připevněný na stěnu místnosti.

Sítotiskovou část práce jsem zhotovila v prostorách fakulty pod vedením MgA. et Mgr. B. Kocmana. Nejprve jsem voskovkami nanesla obraz na síto formátu B2, které jsem poté osvítila a vymyla. Následně jsem obraz ze síta obtiskla na tentýž druh papíru, který jsem použila pro kresby.

Co se týče knižní části práce, původní představa byla výroba lepenkového leporela, tato varianta se ale brzy ukázala jako velice komplikovaná, mimo jiné i s ohledem na prostou zkušenost, že s výrobou leporel dosud nemám žádné praktické zkušenosti. Proto jsem se po konzultacích s kolegy z oboru Kniha a tvarování papíru nakonec rozhodla pro klasickou „harmonikovou“ knihu. Nejprve jsem naskenovala návrhy, poté je upravila v počítači, následně jsem pro text básně zvolila písmo Garamond, které se v knižní tvorbě obvykle používá. Knižní část jsem pak vytiskla na třísetgramový papír Spektrum barvy slonové kosti. Pro autorskou knihu jsem zvolila formát 10x12 cm, neboť básnické sbírky obvykle vycházejí v takto malých, téměř by se dalo říci kapesních formátech. Zároveň takto malý formát představuje kontrast k velkoformátovým kresbám a sítotiskům, čímž se snažím připomenout, že ticho může existovat v jakémkoli formátu, respektive že žádný formát není pro zachycení ticha vhodnější než jiný, neboť ticho samotné je bezprostorové a nezměřitelné.

Po celou dobu trvání tvůrčího procesu jsem se snažila o zachování původních myšlenek, které jsem chtěla vyjádřit od začátku, a velice jsem dbala na to, abych se neodchýlila k druhotným pocitům a jejich následným interpretacím.

Pouze v jednom případě jsem se odchýlila ke změně výsledného vzoru, neboť jsem si po jeho dokončení uvědomila, že se až příliš podobá logu užívanému Plzeňskými městskými dopravními podniky, což by vyznění dané ilustrace a v horším případě celého kompletu posunulo nežádoucím směrem.

6. Technologická specifiká

Kresby: papír Fabriano B1, 220 gramů, bílý, 17 kusů, suchý černý, červený a žlutý pastel Koh-i-noor

Sítotisky: papír Fabriano B2, 220 gramů, bílý, 6 kusů

Autorská kniha: 11 stran formátu 10x12 cm, papír Spektrum 300 gramů, vazba harmonika („japonská vazba“). Kniha byla vysázena v programu Scribus, ilustrace v ní použité byly mírně upraveny pro tisk v programu Gimp.

Výsledné kresby budou nalepeny na karton, aby bylo umožněno jejich zavěšení na výstavě. Výsledné sítotisky budou vystaveny v deskách.

7. Popis díla

Práce se skládá z následujících částí:

17 kreseb formátu B1, z nichž 16 je rozděleno do 4 skupin: v první skupině jsou kresby s rozličnými mřížemi, ve druhé skupině kresby s rozdílnou velikostí teček, ve třetí skupině jsou černobílé kresby s proměnlivým poměrem černé a bílé barvy, poměr se mění od zcela černé kresby a následně se prosazuje stále více bílé. Poslední, čtvrtá skupina začíná se žlutou barvou a poté si hraje s pravými úhly. Tyto čtyři skupiny visí na stěně a na stole pod nimi se nachází třibarevná kresba formátu B1. Tato kresba, svou expresivitou výrazně odlišná od všech ostatních, má vyjadřovat pocit tichého, němého zoufalství.

6 sítotisků formátu B2, z toho čtyři černobílé, jeden červený a jeden žlutý. Sítotisky námětem vycházejí z výše zmíněných kreseb, užití odlišné techniky opět poukazuje na univerzálnost ticha a nemožnost jeho zachycení jen jednou technikou, respektive nesmyslnost takovýchto snah.

Autorská kniha formátu 10x12 cm, s harmonikovou vazbou. Pro obal knihy byly použity dvě z barevných ilustrací, pro ilustrace přímo k textu básně *Nauč se mlčet* byly využity ilustrace černobílé, aby se vzájemně nerušil dojem z textu a z ilustrací.

Nezbytnou součástí díla je tato textová teoretická část, odpovídající strukturou standardní vysokoškolské bakalářské práci.

8. Přínos práce pro daný obor

Pominu-li neodmyslitelný argument, že daná práce přispěla k mému osobnímu rozvoji a zvýšila moji šanci v daném studijním oboru uspět a posunout jeho hranice, představuje předložená práce propojení obou větví studovaného oboru, tzn. spojuje v sobě metody a tvůrčí postupy jak ilustrace, tak grafiky. Experimentálním přístupem se snaží posunout hranice zobrazitelného a provázat zrakové vjemy a myšlenkové pochody s vjemy zvukovými, a to bez přítomnosti zvuku jako takového. Snažila jsem se též poukázat na možnosti využití suchého pastelu různých barev, který se v daném oboru příliš nevyužívá – většina prací vzniká fixem, tuší či tužkou. To ale v žádném případě neznamená, že bych tyto techniky považovala za nevyhovující nebo překonané.

Práce je kromě toho též přínosná pro obor skandinavistiky, neboť, jak jsem již uvedla, se jedná o první překlad básně *Nauč se mlčet* do češtiny, což je však přínos neplánovaný, neboť báseň jsem si vybrala na základě pocitů, které ve mně vyvolala, nikoli na základě skutečnosti, že daná báseň dosud nebyla do češtiny přeložena.

9. Silné stránky

Abstraktní znázornění pojmu ticha je dle mého názoru silnou stránkou práce, neboť ilustrace neodkazují na žádné konkrétní reference nebo asociace, které by byly plně srozumitelné pouze lidem z určitého kulturního okruhu, ať už českého, slovenského, švédského nebo jakéhokoliv jiného. Pochopitelně nelze zcela odhadnout, jaký význam by užitým vzorům a barevným kombinacím mohli přiřadit lidé ze vzdálenějších kulturních okruhů neprovázaných zcela s euroamerickou kulturou, domnívám se však, že i případný kontakt s takovými příjemci by mohl být oboustranně přínosný.

Užití klasické kombinace černé a bílé barvy, která v mé práci převažuje, umožňuje pozorovateli rozvinout jeho vlastní fantazii v maximální míře, neboť právě obvyklost této barevné kombinace vede k tomu, že nikomu není podsouván žádný skrytý význam ani nehrozí riziko, že užitá barva odvede pozornost pozorovatele nechtěným či dokonce nežádoucím směrem.

Za klad považuji také skutečnost, že jsem veškeré ilustrace vytvořila bez delších pauz mezi jednotlivými výtvary, čímž se mi, jak doufám, podařilo udržet jednotný styl a zabránit určité rozkolísanosti.

Již zmíněné striktní setrvání u původních myšlenek, s pečlivým vyvarováním se sklouznutí k druhotným interpretacím, pokládám rovněž za ne-li přímo silnou stránku své práce, pak přinejmenším za významný osobní úspěch, dokládající mé tvůrčí úsilí a pevnou vnitřní disciplínu, bez které lze jen těžko dosáhnout úspěchu, lhostejno v jakém oboru.

10. Slabé stránky

Abstraktní formy mohou na druhou stranu paradoxně být považovány i za slabou stránku mé práce, neboť řada pozorovatelů může k podnícení své fantazie naopak potřebovat realističtější vzory a předlohy – zde se však vždy bude jednat o subjektivní měřítko, kterému nelze nikdy zcela předejít.

Za slabé stránky lze bezesporu označit některé ryze praktické záležitosti spojené s mou prací. Formát B1 je poněkud obtížný na opracování, transport i skladování (kapitolou samo o sobě by byl popis shánění desek odpovídající velikosti a jejich následný převoz do Plzně), dobře však asociuje bezbřehý a nekonečný rozsah ticha. Užité křehký papír rovněž není z hlediska opracování, transportu ani skladování nejpraktičtější, připomíná však pozorovateli křehkost ticha samotného – jak málo stačí k poškození či zničení papíru, tak stejně málo či spíše ještě méně stačí ke zničení ticha.

11. Seznam použitých zdrojů

A) Knižní a periodická literatura.

BOYEOVÁ, K.: *Kalloccain*. Praha, Svoboda 1982

BOYEOVÁ, K.: *Kalloccain*. Praha, Odeon 1989

HUMPÁL, M.; KADEČKOVÁ, H.; PARENTE-ČAPKOVÁ, V.: *Moderní skandinávské literatury 1870-2000*. Praha, Karolinum 2013

Staroislandské ságy. Praha, Garamond 2015

B) Internetové zdroje

<http://karinboye.se/verk/dikter/dikter/lar-dig-tiga.shtml>

12. Summary

For my bachelor work, I decided to create drawings about silence. In our society, there is too much noise, and it is difficult to find peace. But there exist different types of silence, so which one should I choose? It is a broad theme, so after research, I decided to focus on works from the Swedish author Karin Boye, who lived in the beginning of the 20th century, and is most famous for her book "Kan" and her poetry. The piece which played a big part in my bachelor work was the poem "Learn to be silent", in Swedish "Lär dig att tiga". It is a strong poem, about being silent not only with words, but also with sentiments.

For some people it can be very dark, but that is a question of interpretation.

13. Seznam příloh:

Příloha 1:

Návrhy na definitivní kresby

Příloha 2:

Kresby

Příloha 3:

Kniha

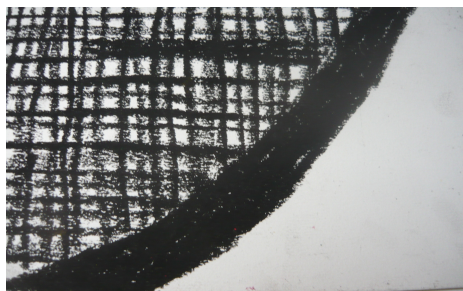
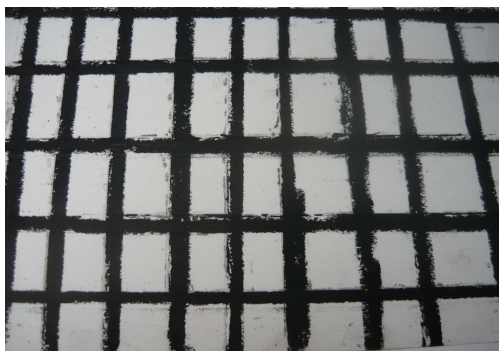
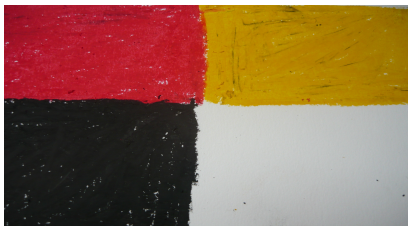
Příloha 4:

Sítotisky

Příloha 5:

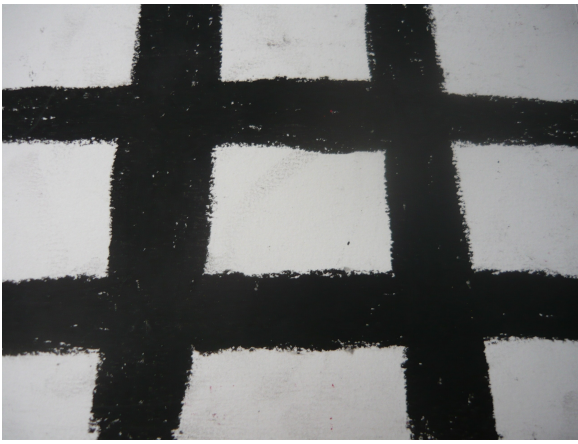
Nauč se mlčet (švédsky, anglicky, česky)

Příloha 1: Návrhy na definitivní kresby¹

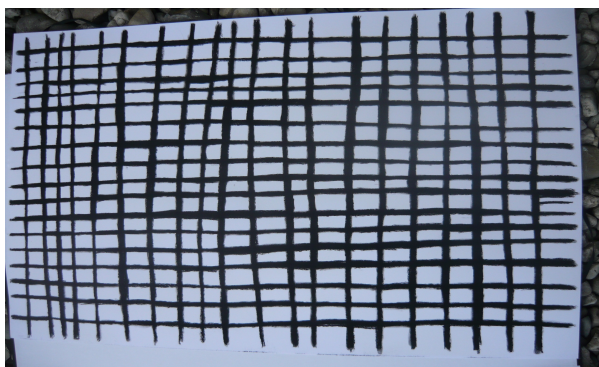

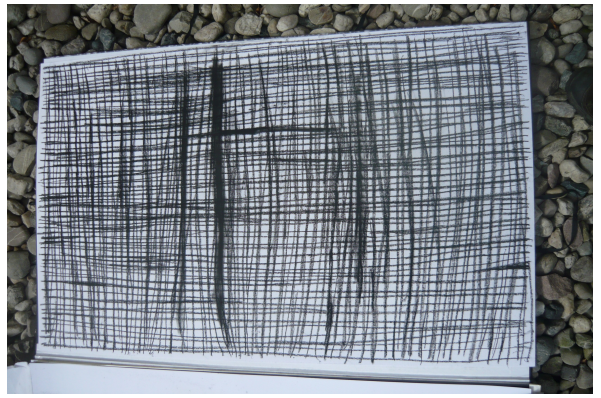
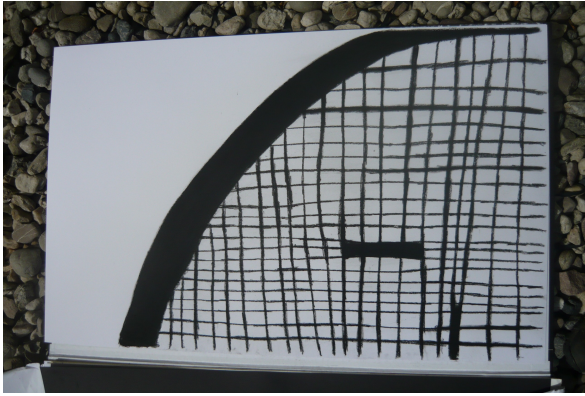
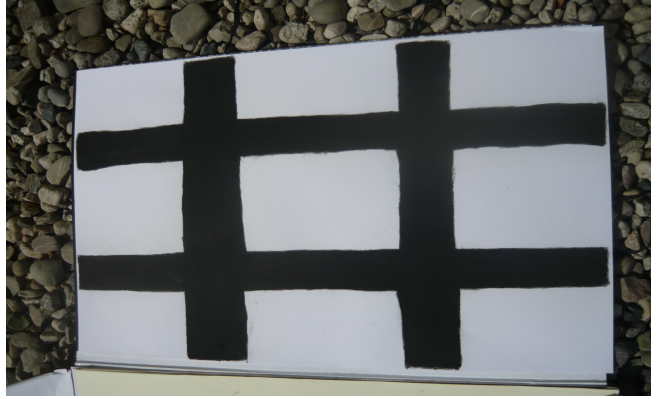

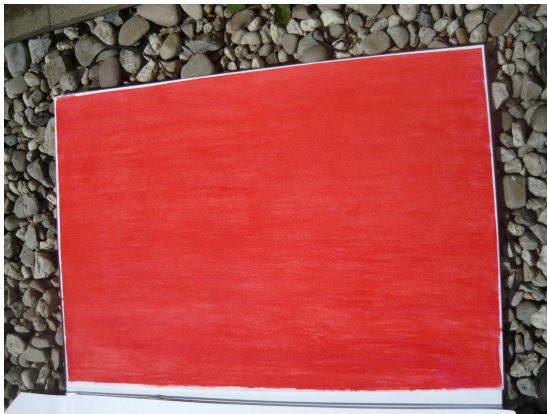
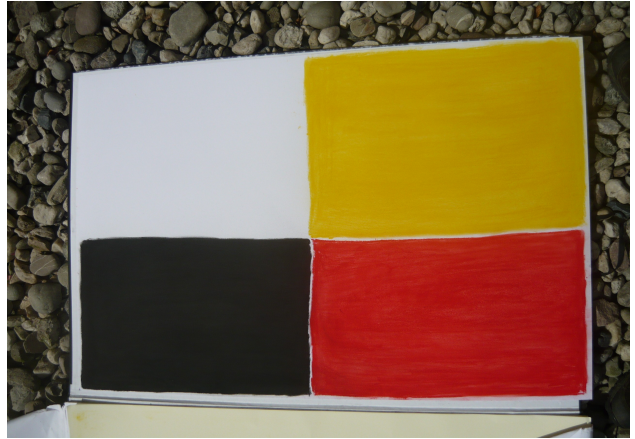
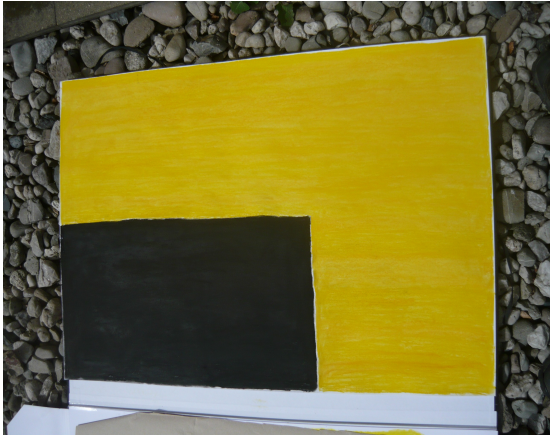
1 Foto vlastní

Příloha 2: Kresby²

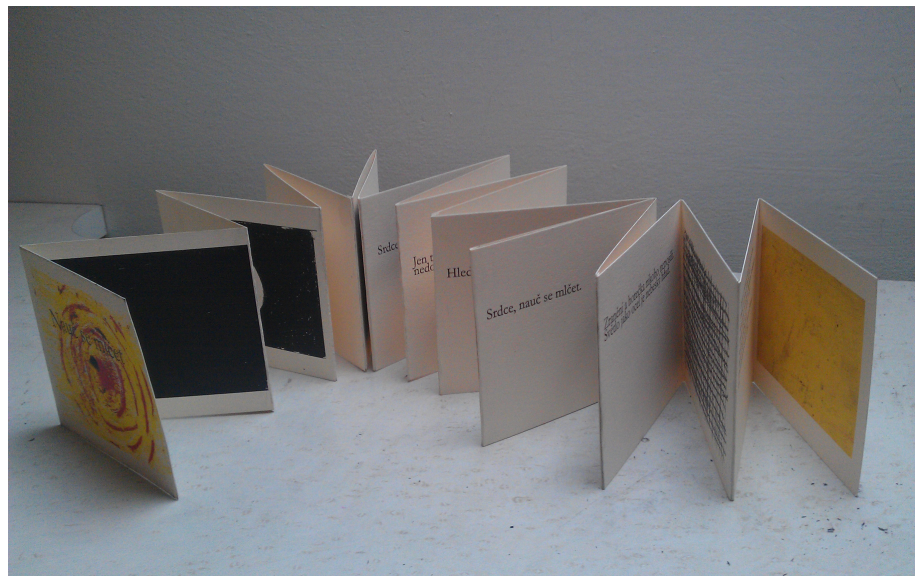

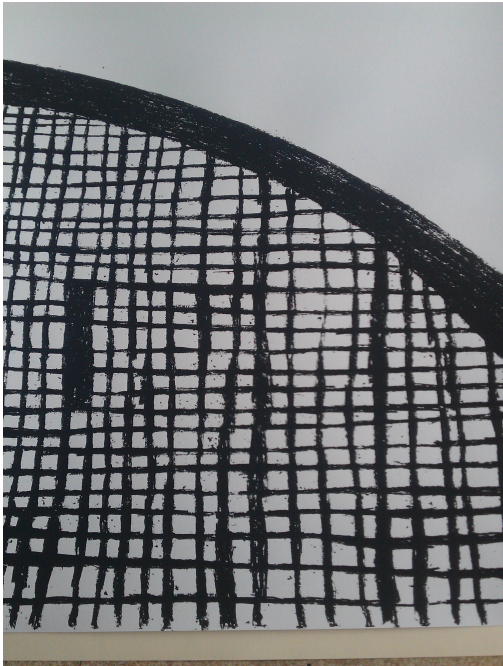
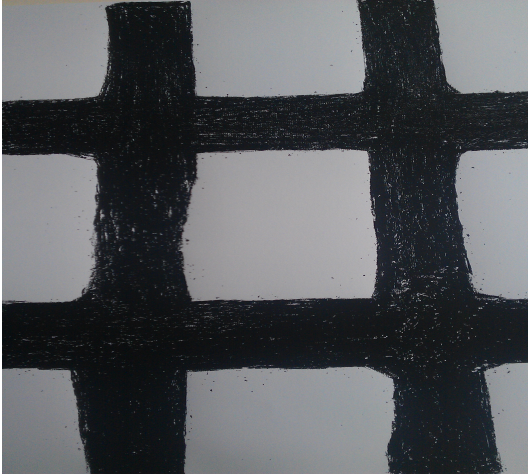

Příloha 3: Kniha³

Příloha 4: Sítotisky

Příloha 5: Nauč se mlčet (švédsky, anglicky, česky)⁴

Lär dig tiga

Var jordens natt är full av ont.

Hjärta, lär dig att tiga.

De hårda själar, hårda sköldar
spegla ljus från stjärnornas hem.

Din klagan gör dig mera svag.

Hjärta, lär dig att tiga.

Blott tystnad helar, tystnad härdar,
orört kysk och skuldlöst sann.

Du söker kvalets heta liv!

Hjärta, lär dig att tiga.

Av sår och feber stärkes ingen.

Ljus som stål är himmelens borg.

Hush Now

Each night on Earth is full of pain.

Hush now, heart.

These hard souls, hard shields
reflect light from the home of the stars.

Your lament makes you weaker.

Hush now, heart.

Mere silence heals, silence cures,
intactly pure and innocently true.

Seek the hot life of torment!

Hush now, heart.

No-one is made strong through wound and
fever.

Light just as steel is heaven's stronghold.

---

⁴ <http://karinboye.se/verk/dikter/dikter/lar-dig-tiga.shtml>

Nauč se mlčet⁵

Každá noc na zemi je plná zla.

Srdce, nauč se mlčet.

Tvrdé duše, tvrdé štíty

zrcadlí světlo z domova hvězd.

Tvé stížnosti tě oslabují.

Srdce, nauč se mlčet.

Jen ticho léčí, ticho posiluje,

nedotčeně cudné a nevinně pravdivé.

Hledáš horký život v trýzni!

Srdce, nauč se mlčet.

Zranění a horečka nikoho neposílí.

Světlo jako ocel je nebeský hrad.